

³ In quo sunt omnes thesauri sapientiae ac scientiae reconditi.

IN QVO SVNT OMNES THESAVRI P. Particulam: In quo nonnulli ad totum illud complexum referunt de agnitione mysterij: ut sit Euangelij commendatio, ne vilius utilitate propter speciem & iudicium mundi & rationis offendamur. Alij vero ad proximum tantum referunt, nempe ad Christum. Tamen et si autem parum est discriminis inter hoc & illud, posterius tamen melius conuenit, & est magis receptum. Senitus est igitur, e. Christum cum esse in quo omnia nobis ad salutem necessaria reposita sunt, c. & in ipso latere thesauros omnes sapientiae & scientiae. A. Vnde sequitur nos perfecte sapere si Christum vere cognoscimus: c. contra, insaniam esse praeter ipsum quicquam scire velle. Nam quum Pater se in illo totum patefecerit, extra Deum sapere vulnus qui non est solo Christo contentus. P. Pater igitur cum Filium suum unigenitum nobis dedit, in eo nobis omnem proposuit perfectionem, omnem sapientiam & scientiam, ut ad hunc ceu thesaurum inexhaustum & fontem aquarum viuarium perennem accedentes, petamus hauriamusque quantum ad veram sapientiam & salutem satis est. Ita vero repetit quae supra, i.e. 19. dixerat: simul & arrogantioris cuiusdam eruditionis & philosophiae professores superciliosiores perficiuntur, quibus subinde in ore erat eruditio, disciplina, sapientia & scientia & si quae his similia erant sapientiam crepantia & sesquipedalia verba. Paulus ergo Christum faciebat omnis scientiae & sapientiae colophonem, abstrahens Colossemum animos a vana & superciliosa querundam professione, quibus non poterat non sordeat simplex & proba Euangelij doctrina RECONDITI. E. Alludit ad Euangelium, quod est mysterium, nec sit apertum nisi ex diuina revelatione. c. Non enim eminent Euangelici thesauri magno splendore conspicui: sed perius sub crucis humilitate & simplicitate contemptibili quasi delitescant. Est enim semper crucis praedicatio mundo stultitia, i. Cor. cap. i. c. 18. AMB. Digne etiam omnes thesauri sapientiae & scientiae dicuntur in Christo absconditi: quia omnis scientiae ratio & totius creaturae supernae & terrena in eo ut si oportet qui omnium eorum caput est, siue Angelorum, siue solis, siue lunae, siue stellarum, aut catellarum rerum. omnis scientiae peritia in authore illorum est: ut qui hunc agnoscit, nihil ultra requirat, nec sapientiam nec virtutem: qui agnouit eum in quo perfecta virtus perfectaque sapientia est. Quicquid enim alibi se putatur inuenire, plene in hoc & abunde inueniet. B. Quaecunque ergo de uno Deo trino, immenso, vero & aeterno scire refert, quae cunq; de vera sapientia, iustitia, de veritate, de aeterno praemio, de immortalitate, de fine bonorum & malorum, de studio recte praecepitur, hoc totum licet e Christi mysterio haurire. Haud enim abs te sapientia Dei appellatur. c. Inter sapientiam & scientiam hoc loco non magnum est discrimen. B. Hisce enim vocibus comprehendere & asserre voluit Paulus cognitionem & sapientiam & per omnia solaram.

⁴ Hoc autem dico, ne quis vobis imponat † probabilitate sermo-
nis.

HOC AVTEM DICO, QVIS VOBIS IMPONAT. E. Incipit hic Apostolus alteram huius Epistolæ partem, in qua dehortatur à falsis doctoribus falsis doctrinis mediis & causis gratuitam iustitiam euertere conantibus. Ab anti heresi hortatur ad cōstantiam in sancta doctrina & de vera iustitia & iustitiae veræ causis & mediis. Agithic Paulus prudentis medici instar, qui postquam docuit de salutaribus remediis, postea monet & de non salutaribus. B. clarius ergo nunc expoait in quem finem docuerit hactenus, omnes thesauros sapientiæ & scientiæ in uno Christo reconditos esse, nimirum ne paterentur sibi falso & in speciem probabili sermone imponi ab iis qui sapientiam huius mundi iactantes, simplicitatem & puritatem Euangelicam, fontem scilicet lympidissimum, conabantur turbare. P. Sermonis probabilitatem vocat sophisticas argutias, rhetorica argumenta, & quicquid speciosofuco humana rationis, sapientiæ titulo inducitur: quasi in aliis rebus, & non in sola Christi cognitione iustitia sita sit. C. Hanc sermonis probabilitatem à se alienam fuisse gloriatur Paulus, 1. Cor. c. 2. a. 4.

5 Etenim quamvis carne sim absens, tamen spiritu vobis cum sum,
gaudens ac videns vestrum ordinem & soliditatem vestrae in Christum
fidei.

ETENIM QVAMVIS CARNE SIM ABSENS. E. Ratio cur moneat Colos-
senses vt caueant ab impostoribus, sumpta a cura & studio Pauli pro Colos-
sensibus, qui nou solum præsens sed & absens curat pro illorum salute & vti-
litate. c. Ne quis ergo obiiceret, ex loco tam remoto parum opportunam esse
admonitionem, dicit amorem erga eos suum facere vt illis adiut spiritu, &
quasi ex præsenti indicet quid illis expediat. z. Sic alibi: Ego quidem absens
corpo, præsens autem spiritu, iam decircui tanquam præsens. i. Cor. 5. a. 3. c.
Et præsentem statum eorum laudando, admonet ipsos ne inde labantur. GAV-
DENS, inquit, AC VIDENS VESTRVM: Hoc est, quia video. Copula enim parti-
culam causalem valet: quod Latinis & Græcis est vñitatum. Perinde est ergo
ac si diceret: Pergite qua cœpistis. Scio. n. vos hactenus tenuisse rectum cur-
sum, quoniam non obstat loci distantia quomiuus vos oculis mentis aspi-
ciam. b. Quanquam enim carne absens sum, animo tamen adfum: nec igno-
ro quosdam sinceritate fidei vestra insidiari. et SOLIDITATEM VESTRA IN
CHRISTVM FIDEI. c. Duo ponit quibus constat Ecclesiæ perfectio, ordinem
inter ipsos & fidem in Christum: ordinis nomine tam consensum quam mo-
res rite compositos & totam disciplinam significans. Fidem a constantia &
stabilitate laudat, significans inanem esse fidei vmbram ubi animus nutat &
alteruat inter varias opiniones. Particula IN CHRISTVM. z. innuit obiectam
personam, quam apprehendit fides ad salutem.

6 Quemadmodum igitur accepisti Christum Iesum Dominum, in eo ambulate.

QUEMADMODVM IGITVR ACCESTIS CHRISTVM IESVM. **E.** Postquam
dehortatus est a falsis doctoribus & fallis doctrinis, incipit nunc adhortari ad
constantiam in sana doctrina de gratia iustitia: c. docens nihil Colossensi-
bus profuturum quod semel Christum receperint, nisi in ipso permaneant.
B. Quasi dicat Didicistis praedicatione Euangelica omnem sapientiam & per-
fectionem esse in Christo: **PAR.** superest igitur ut in eo quod recte cœptum
est perseueretis ac proficiatis. **c.** Porro quia pseu do apoteysi Christi nomen
obtendunt ad fallendum, bis occurrit huic periculo, dum pergere ipsos iuber
quemadmodum edocti fuerant, & quemadmodum receperant Christum.
Nam his verbis admonet ita constantes adhærendum esse doctrinæ quam

ad Epaphra traditā amplexi erāt, vt sibi ab alia quavis doctrina & fide caueāt. Sicut dicebat Moses, Hæc est via: ambulate in ea, Deut. 5. d. 33. Et sane ita agendum est vt veritas Euangelij, postquam nobis est patet facta, nobis sit murus ahencus ad repellendas omnes imposturas. e. Sana doctrina ad quam Paulus adhortatur Colossenses vt in illa constantes permaneant, hæc est, quo credant constanter extra Christum non esse salutem, & iustitiam esse gratuitam: idq; contra falsos doctores probabili sermone studentes decipere. c. Tribus aut̄ metaphoris hanc fidei constantiam exprimit. Comparat n. puram Euangelij doctrinam, vt eam didicerant, viæ certæ, quam quisquis tenuerit, sit extra erroris periculum. Hortatur ergo, si nō velint aberrare, vt ne à cursu quem ingressi sunt deflectant. b. Itaque ambulare in Christo Iesu est ex fide certo statuere Iesum Christum Dominum esse, seruatorem & iustificatorem nostrum: extra Christum Iesum non esse salutem, non iustitiam: nos gratis fide in Iesum Christum iustificari absque operibus Legis, &c.

7 Radicati & superstructi in eo, ac confirmati in fide, sicuti edocti
estis exuberantes in ea cum gratiarum actione.

RADICATI ET SUPERSTRVCTI IN F.O. C. Secunda similitudo sumpta est ab arboribus. Sicut enim arbor radicibus profunde aëlis, satis habet ful- turæ ad sustinendos omnes ventorum & procellarum impetus : ita si quis in Christo alte ac penitus fixus sit tanquam in firma radice , nullis Satanæ ma- chinationibus deiici poterit à recto statu. Contra si quis non defixerit radices in Christo, facile circumferetur quo quis vento doctrinæ, non secus atque ar- bori nullis fulta radicibus primo quoq; statu abripitur. **E.** Radicati ergo hic dicuntur in Christo Iesu qui in cognitione & fide in Iesum Christum radices fixas egerunt : & sic certa cognitione & fide in eum muniti sunt , quodiam queant procellas & tentationes diaboli , mortis , rationis & humanae sapien- tiae sine periculo ferre. **ET SUPERSTRVCTI. C.** Tertia metaphora est funda- menti. Domus enim quæ fundamento non sustinetur, mox corruit. Idem & iis accidit qui aliis fulcitur quam Christo incumbunt : vel certe qui non sunt in eo solide fundati, sed habent quasi suspensum fidei suæ ædificium propter infirmitatem ac levitatem. **E.** Superstructi ergo dicuntur qui Iesum Christum Dominum fundamentum habent cui adhærent , qui super Iesum Christum petram fidei & fidei confessione positi sunt. Et hi facile contra omnes procel- las & tentationes subsistere possunt: qui firmo fundamento innituntur: con- tra quod ne inferorum quidem portæ quicquam valere possunt. **A.** De quæ vide Mait.c.7.d.26.& 16.c.18.& 1.Pet.cap.2.a.5. **AC CONFIRMATI IN FIDE. E.** Idem absq; figura repetit quod per translationem dixerat, nempe vir prosecuutionem , radicis & fundamenti futuram esse firmitudinem & confi- tiam fidei. **E.** Confirmatos in fide intelligit eos qui iam in fide certi sunt Iesum Christum Dominum esse saluatorem & iustificatorem , & opera ac merita non esse salutis & iustitiae causas. **SIC VIT EDOTI EST TIS.** Nimitum per prædicationem Euangelij , quam ab Epaphra accepistis. **EXVHERANTES IN** **F.A. C.** Non vult eos tantum stare immobiles, sed magis in dies ac magis au- gescere. **CVM GRAT. ACT. C.** Vult eos semper esse memorés unde fides ipsa pro- ueniat , ne efforcentur arrogantia sed potius cùm timore acquiescant in Dei dono. Et certe ingratitude sapissime in causa est cur nos tam luce Euangelij quam aliis Dei gratiis priuemur. **E.** Gratiarum actio præcipuum bonum opus est quod peragitur confessione oris & ipsis factis. **A.** Constat autem ex hoc lo- co fidem in Christum ab Apostolis vsque adeo perfecte tradi am esse ut nullis opus sit legibus & decretis nouis, quibus absoluatur imperfecta Euangelica & Apostolica traditio.

⁸ Videte ne quis sit qui vos de prædetur per philosophiam & inanem deceptionem, † iuxta constitutionem hominum iuxta elementa mundi & non iuxta Christum.

VIDETE NE QVIS SIT QVI VOS. E. Petgit adhortari Colossenses ut sibi à falso doctoribus caueant. DE PRÆDET VR. c. Verbo vtitur quemadmodum proprio. Alludit enim ad prædones qui dū violenter rapere gregē nequeunt, fraude abigunt pecudes. Ita Ecclesiam facit Christi ouile, & huius ouilis se- pta puram Euangelij doctrinam. Nos ergo, qui sumus Christi oves, signifi- cat tuto in loco quiescere, dum fidei vnitatem tenemus. Pseudoapostolus a. prædonibus facit similes, qui à caulis nos abducunt. Vis ergo in grege Chri- sti censeri? vis manere in eius caulis? Ne latum vnguem à doctrinæ puritate defleas. Nam certe boni pastoris officium faciet Christus nos protegendo, fitantum vocem eius audierimus, alienorum voces respuerimus, Ioh. 10. a. s. E. Deprædari ergo hic est instar prædæ abducere ad seruitutem Legalem & iugum humanarum traditionum. PER PHILOSOPHIAM. c. Nomine philoso- phiae, intelligit quicquid ex se comminiscuntur homines, dum volunt pro- prio sensu sapere, idque non absque specioso rationis prætextu, vt in speciem probabile. Aut (si uno verbo quis malit) philosophia nihil aliud est quam per- suasorius sermo, qui pulchris ac plausibilibus argumentis se insinuet in ani- mos hominum. Tales quidem erunt omnes philosophorum argutiar, siquid de suo addere velint ad purum Dei sermonem. Itaque philosophia nihil aliud erit quam spiritualis doctrinæ corræptela, si Christo permisceatur. Sed me- minerimus Paulum sub Philosophiae nomine tantum damnasse omnes ad- adulterinas doctrinas quæ nascuntur ex humano capite qualemcunq; habeant rationis colorem. m. Quidam vero hoc loco abutentes, bonas omnes discipli- nas aspernantur, tanquam nihil aliud esset Christiana religio nisi extrema inscitia. Sed ea opinio tum perniciosa est rebus humanis, rum etiam simpli- citer impia. Nam cum artes omnes diuinatus nobis ostensæ sint: Deique dona & fint & vocentur, pietas quædam est eas colore ac discere, non contemnere: si tamen ita indices, præcipere eas non de dogmatibus religionis, sed de cor- poralibus rebus. Ut enim iure possis impium cum dicere qui se faine nec- ret, existimans peccatum esse cibos attingere: ita turpis sine errant, qui ho- mini Christiano negant humanas artes discendas esse, cum sine eloquentia, sine literis, sine legum cognitione, sine medicina hæc vita corporalis con- seruari non possit: nec magis cibis opus sit generi humano quam his artibus. A. Præterea non patrum confert humanarum disciplinarum scientia ad in- telligendam sacram Scripturam. m. Et res loquitur ipsa, sine scientia lin- guarum & sine iis artibus quæ recte & perspicue loqui docent, narrari Scri- pturam non posse. Necessaria est & altera philosophiae pars, quæ morum præ- cepta tradit, & quæ leges regendarum ciuitatum peperit. Est enim quadam doctrina & paedagogia præsertim somandis ad humanitatem moribus opus c. Falso igitur quidam putarunt hic damnari à Paulo philosophiam: s. cum tantum damnet quicquid ad eueritatem gratuitam iustitiam adhibetur, ve- ianu